

ชื่อเรื่อง ผลการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมโดยใช้แรงเสริมทางลบที่มีต่อการแต่งกาย ถูก
ระเบียบของนักศึกษาวิชานิติศาสตร์ ภาคปกติในเวลาราชการ ชั้นปีที่ 3

ผู้วิจัย กาญจนา ปาณะสิทธิ์

ปีที่วิจัย 2554

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมโดยใช้แรงเสริมทางลบที่มีต่อการแต่งกายถูกระเบียบของนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาคปกติในเวลาราชการ ชั้นปีที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำแนกตามภูมิหลังประชากรนักศึกษา และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) และในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ ค่าสถิติ T- Test การวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว One-Way Analysis of variance (F-test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 19-20 ปี ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท และพักอาศัยอยู่กับเพื่อนปัจจัยเสริม มีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มเพื่อนและกลุ่มอาจารย์อยู่ในระดับมาก ส่วนครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านพันธุกรรมสภาพร่างกาย และด้านการรับรู้และทัศนคติ อยู่ในระดับมาก ด้านอื่นๆ จะอยู่ในระดับปานกลางนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงในภาพรวมมีพฤติกรรมการแต่งกายอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศและ สถานที่พักมีผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา ส่วนอายุ ชั้นปี รายได้ต่อเดือน และเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่มีผลต่อการแต่งกายของนักศึกษา ปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษาได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และกลุ่มอาจารย์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา พฤติกรรมการแต่งกายโดยปกติของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการแต่งกายของนักศึกษา

คำสำคัญ: พฤติกรรม การแต่งกายของนักศึกษา